Lietas Nr. C17072403
Lietas arhīva Nr. CA-0405-14/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 13.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis U.Danga,
tiesneši M.Zelmene un J.Freimanis,
ar tiesas sēdes sekretāri A.Štrombahu,
izskatot atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "Velve AE" prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par parāda, līgumsoda, nokavējuma procentu un piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu un /pers. A/ un /pers. B/ pretprasībā par zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu sakarā ar SIA "Velve AE" un /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzībām par Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 21.decembra spriedumu, Civillietu tiesu kolēģija

konstatēja:

Aprakstošā daļa

Prasītājs SIA "Velve AE" 2003.gada 27.martā cēlusi Jūrmalas pilsētas tiesā prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ par 2002.gada 30.maijā noslēgtā uzņēmuma līguma atcelšanu, parāda Ls 26 732,79 apmērā un tiesāšanās izdevumu piedziņu, vēršot piedziņu uz atbildētāju kustamo un nekustamo mantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2002.gada 30.maijā starp SIA „Velve AE" un atbildētājiem tika noslēgts uzņēmuma līgums par remonta un rekonstrukcijas darbu veikšanu /adrese/. Saskaņā ar līguma 2.1.punktā noteikto, atbildētājiem par veiktajiem darbiem bija jāveic samaksa Ls 49 820,00 apmērā, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis. Saskaņā ar līguma 2.2.punktu piecu dienu laikā no līguma noslēgšanas atbildētājiem bija jāveic avansa samaksa Ls 5000,00 apmērā. Savukārt saskaņā ar līguma 2.4.punktā noteikto līdz 2002.gada 20.jūlijam un līdz 20.augustam atbildētājiem bija jāveic vienādi maksājumi, kopā samaksājot Ls 34 856,00.

Prasītājs norāda, ka noteiktajos termiņos maksājumi nav veikti, kopējais parāds sastāda Ls 26 732,79. 2002.gada 11.decembrī un 2003.gada 23.janvārī prasītājs atbildētājiem nosūtījis lūgumus par parāda samaksu, bet atbildētāji maksājumus nav veikuši. 2003.gada 10.februārī objektam uzlikta apsardze, liedzot prasītājam turpināt veikt darbus objektā.

Norāda, ka lai izpildītu uzņemtās līgumsaistības, prasītājs ir izpildījis darbus atbilstoši būvniecības normām, kā arī iegādājies materiālus un apmaksājis darbiniekam darbu par kopēju summu Ls 49 732,79 apmērā. Ņemot vērā, ka līguma izpilde nav iespējama atbildētāju vainas dēļ, atbildētāju pienākums ir atlīdzināt prasītājam zaudējumus.

Pamatojoties uz Civillikuma 1716., 1717., 1720., 1587., 1589., 1663., 1779. un 2212.pantu, prasītājs lūdz atcelt 2002.gada 30.maijā noslēgto uzņēmuma līgumu un piedzīt no atbildētājiem parādu Ls 26 732,79 apmērā, kā arī tiesāšanās izdevumu, piedziņu vēršot uz atbildētāju kustamo un nekustamo mantu.

2003.gada 16.jūnijā atbildētāji cēluši lietā pretprasību par 2002.gada 30.maija uzņēmuma līguma izbeigšanu un iemaksātā avansa Ls 5000,00 apmērā un tiesas izdevumu piedziņu, norādot, ka pēc līguma noslēgšanas prasītājs izpildījis daļu no līgumā paredzētiem darbiem, bet tie ir veikti nekvalitatīvi, izmantojot nekvalitatīvus materiālus, tādēļ atbildētāji pieprasījuši novērst trūkumus, ko prasītājs nav izdarījis.

Norāda, ka faktiski atbildētāji samaksājuši prasītājam avansu Ls 5000,00 apmērā un vairākos maksājumos Ls 23 000,00. Atlikusī līgumā noteiktā summa Ls 13 056,41 apmērā netika samaksāta, jo prasītājs pienācīgi nepildīja savus pienākumus, tas ir, nenodrošināja būvprojekta sagatavošanu un būvatļaujas saņemšanu saimniecības ēkai, kuras remonts bija iekļauts līgumā, kā arī darbus veica nekvalitatīvi.

Līguma 5.3.3.punktā noteikts, ka gadījumā, ja būvuzņēmējs neievēro šī līguma 4.1.1., 4.1.2., 4.1.3., 4.1.4., 4.1.6., 4.1.10.punktu noteikumus, pasūtītājam ir tiesības vienpusēji izbeigt ar šo līgumu uzņemto saistību izpildi un pieprasīt no būvuzņēmēja avansa atmaksu. Ņemot vērā minēto, atbildētāji uzskata, ka noslēgtais uzņēmuma līgums ir izbeidzams uz tiesas sprieduma pamata, sekojoši no prasītāja piedzenot iemaksāto avansa summu Ls 5000,00 apmērā.

Pretprasība pamatota ar Civillikuma 1589. un 1592.pantu.

2003.gada 28.jūlijā prasītājs iesniedzis tiesā prasības pieteikuma precizējumus, kuros lūdz tiesu atzīt par spēkā neesošu 2002.gada 14.maija uzņēmuma līgumu un 2002.gada 30.maija uzņēmuma līgumu par izpildes summu Ls 36 056,47 apmērā, atzīt par spēkā neesošiem uzņēmuma līguma 4.1.3., 4.1.4. punktus, kā arī piedzīt no atbildētājiem solidāri parādu Ls 26 732,79 apmērā un tiesas izdevumus, vēršot piedziņu uz atbildētāju naudas līdzekļiem, nekustamo īpašumu to pārdodot, ja tāda nav, tad uz kustamo mantu, to pārdodot.

2012.gada 20.aprīlī prasītājs iesniedzis prasības pieteikuma grozījumus, kuros norāda, ka ar likumīgā spēkā stājušos Rīgas apgabaltiesas 2010.gada 24.februāra spriedumu civillietā Nr.C04236303 konstatēts fakts, ka 2002.gada 30.maijā noslēgtais uzņēmuma līgums pienācīgi izpildīts par summu Ls 31 801,42. Ņemot vērā, ka atbildētāji prasītājam veikuši apmaksu Ls 23 000,00 apmērā, prasītājs lūdza tiesu piedzīt solidāri no atbildētājiem parādu Ls 8801,42 apmērā, līgumsodu saskaņā ar līguma 7.3.punktu Ls 3605,64 apmērā un nokavējuma procentus Ls 246,24 apmērā, nosakot, ka piedziņa vēršama uz nekustamo īpašumu /adrese/, ja sprieduma izpilde nav iespējama pret atbildētājiem, kā arī izbeigt tiesvedību atbildētāju pretprasībā par 2002.gada 30.maija uzņēmuma līguma izbeigšanu un avansa Ls 5000,00 apmērā piedziņu.

2012.gada 10.maijā atbildētāji iesnieguši tiesā pretprasības grozījumus, kuros norāda, ka ar Rīgas apgabaltiesas 2010.gada 24.februāra spriedumu konstatēts, ka būvdarbi /adrese/, veikti nekvalitatīvi un pārbūves veikšanai nepieciešams ieguldīt naudas summu Ls 28 568,38 apmērā. Tiesa piedzinusi no prasītāja zaudējumus, kas saistīti ar nekvalitatīvo darbu izlabošanu, Ls 15 951,30 apmērā un līgumsodu Ls 3605,64 apmērā. Lūdz tiesu piedzīt no prasītāja atlikušo zaudējumu daļu Ls 11 308,54 apmērā katra atbildētāja labā, kā arī tiesas izdevumus Ls 316,17 apmērā.

Pretprasības grozījumos cita starpā norāda, ka ar prasītāja prettiesiskām darbībām atbildētājiem nodarīts ievērojams morālais kaitējums, jo ilgstoši bija spiesti dzīvot nekvalitatīvi izbūvētās telpās, kas naudas izteiksmē novērtējams ar Ls 10 000,00.

Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 21.decembra spriedumu SIA "Velve AE" prasība apmierināta daļēji, bet /pers. A/ un /pers. B/ pretprasība noraidīta daļā par zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, bet pārējā pretprasības daļā tiesvedība izbeigta.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu ir izbeidzama tiesvedība prasības daļā par 2002.gada 30.maija Uzņēmuma līguma un 2002.gada 14.maija Uzņēmuma līguma atzīšanu par spēkā neesošiem, 2002.gada 30.maija Uzņēmuma līguma 4.1.3., 4.1.4.punktu atzīšanu par spēkā neesošiem un Uzņēmuma līguma atzīšanu par izpildītu, avansa summas Ls 5000,00 apmērā piedziņu un parāda Ls 26 732,79 apmērā piedziņu, kā arī pretprasības daļā par 2002.gada 30.maija Uzņēmuma līguma izbeigšanu.

Apsverot prasību par solidāru parāda Ls 8801,42 apmērā piedziņu no atbildētājiem, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2002.gada 14.maijā starp SIA „Velve AE" un /pers. B/ noslēgts Uzņēmuma līgums Nr.12, ar kuru SIA „Velve AE" apņēmās saskaņā ar abpusēji saskaņotu izdevumu tāmi un projektu veikt remonta un rekonstrukcijas darbus /adrese/, bet /pers. B/ apņēmās izpildītos darbus pieņemt un par tiem samaksāt līgumā noteiktajā kārtībā, tas ir, piecu bankas dienu laikā no līguma noslēgšanas samaksāt SIA „Velve AE" avansu 30% apmērā no darbu kopējās līgumcenas, kas sastāda Ls 1500,00, savukārt kopējā līgumcena noteikta Ls 4976,56 apmērā.

2002.gada 30.maijā starp /pers. A/ un /pers. B/, kā pasūtītājiem, un SIA "Velve-AE" kā būvuzņēmēju noslēgts Uzņēmuma līgums, ar kuru būvuzņēmējs pēc pasūtītāja pasūtījuma un abpusēji saskaņotas tāmes apņemas veikt remonta un rekonstrukcijas darbus /adrese/, bet pasūtītājs apņemas izpildītos darbus pieņemt un par tiem samaksāt Ls 49 820,00, piecu bankas dienu laikā kopš līguma noslēgšanas samaksājot būvuzņēmējam avansu Ls 5000,00 apmērā.

Ņemot vērā 2010.gada 24.februāra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas spriedumā, kurš stājies spēkā 2011.gada 25.oktobrī, konstatēto, ka 2002.gada 30.maijā noslēgtais Uzņēmuma līgums starp SIA „Velve AE" un /pers. B/, /pers. A/ pienācīgi izpildīts par summu Ls 31 801,42 apmērā, tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 96.panta otrās daļas noteikumiem, atkārtoti nav vērtējusi darbu izpildi.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka prasība minētajā daļā ir pamatota un apmierināma, tā kā starp pusēm nav strīda, ka atbildētāji veikuši prasītājam maksājumus par darbu Ls 23 000,00 apmērā, līdz ar to atzinusi, ka atbildētāji nav norēķinājušies par prasītāja veiktajiem darbiem Ls8801,42 apmērā un minētais parāds solidāri piedzenams no atbildētājiem prasītāja labā.

Apsverot prasību daļā par līgumsoda par samaksas kavējuma 171 dienu solidāru piedziņu Ls 3605,64 apmērā, pirmās instances tiesa vadījusies no Civillikuma 1716.panta un 1717.panta noteikumiem. Konstatējot, ka 2002.gada 30.maija Uzņēmuma līguma 7.3.punktā atbildētāji pielīguši sev pienākumu maksāt prasītājam līgumsodu 0,5% apmērā par katru kavējuma dienu no neapmaksātās summas, bet ne vairāk kā 10% no līgumcenas, kura sastāda Ls 36 056,41, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasītājam pastāv tiesība prasīt līgumsoda Ls 3605,64 apmērā piedziņu no atbildētājiem.

Apsverot prasību par nokavējuma procentu Ls 246,24 apmērā piedziņu, pirmās instances tiesa vadoties no Civillikuma 1753.panta un 1765.panta noteikumiem, atzinusi, ka prasītāja labā no atbildētājiem solidāri piedzenami kavējuma procenti Ls 246,24 apmērā.

Pirmās instances tiesa noraidījusi prasību daļā par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu /adrese/, norādot, ka minētā nekustamā īpašuma īpašnieks ir /pers. C/, kas nav bijis pieaicināts lietā kā puse, līdz ar to tiesai nav pamata lemt par citai personai piederošo īpašumu.

Apsverot pretprasību par zaudējumu piedziņu Ls 12 617,08 apmērā, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka atbildētāji pretprasībai nav pievienojuši būveksperta slēdzienu, ar kuru pamato savu pretprasību, kas liedz tiesai iespēju izvērtēt zaudējumu rašanos un apmēru. Pie šādiem apstākļiem pirmās instances tiesa atzinusi, ka pretprasība minētajā daļā noraidāma kā nepierādīta.

Pirmās instances tiesa noraidījusi arī pretprasību daļā par morālā kaitējuma Ls 10 000,00 apmērā piedziņu, norādot, ka no Civillikuma 1635.panta satura izriet, ka morālā kaitējuma apstākļi minētajā gadījumā ir jāpierāda atbildētājiem. Atbildētāji pretprasībā norādījuši, ka ilgstoši dzīvojuši nekvalitatīvi izbūvētās telpās. Pirmās instances tiesa atzinusi, ka noraidot pretprasību daļā par zaudējuma piedziņu, ņemot vērā, ka atbildētāji nav pievienojuši lietas materiāliem būvekspertīzes slēdzienu, tiesai nav iespējams izvērtēt pretprasības daļā par morālā kaitējuma piedziņu apstākļu pamatotību.

2013.gada 24.janvārī atbildētāji iesnieguši apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu, pārsūdzot spriedumu prasības apmierinātajā un pretprasības noraidītajā daļā tādā apmērā, kādā pretprasība tiek uzturēta apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzībā cita starpā norādīts, ka lietā nav strīda par to, ka 2002.gada 30.maija uzņēmuma līgums ir pienācīgi izpildīts par summu Ls 31 801,42. Atbildētāji ir veikuši samaksu Ls 23 000,00 apmērā, kas nozīmē, ka papildus prasītājam pienāktos saņemt Ls 8801,42. Atbildētāji vērš uzmanību, ka šo summu prasītājam pienāktos saņemt, ja tas darbus būtu veicis kvalitatīvi. Konkrētajā situācijā ar Rīgas apgabaltiesas 2010.gada 24.februāra spriedumu konstatēts, ka būvdarbi veikti paviršu un nekvalitatīvi un trūkumu novēršanai atbildētājiem nepieciešami naudas līdzekļi Ls 28 568,38 apmērā.

Norāda, ka ar minēto Rīgas apgabaltiesas 2010.gada 24.februāra spriedumu no prasītāja atbildētāju labā piedzīti nekvalitatīvo darbu labošanai nepieciešamie līdzekļi Ls 15 951,30 apmērā. Lai trūkumus novērtu pilnībā, atbildētājiem nepieciešams ieguldīt papildus līdzekļus Ls 12 617,08 apmērā.

Norāda, ka uzņēmuma līguma kopējā summa tika noteikta Ls 36 056,41, savukārt pienācīgi līgums ir izpildīts par summu Ls 31 801,42. Tādējādi atbildētājiem, lai saņemtu kvalitatīvi pārbūvētu objektu, papildus būtu jāmaksā Ls 4254,99. Ņemot vērā, ka saskaņā ar ekspertīzes slēdzienu objekta pārbūves realizācijai nepieciešami Ls 28 568,38, atbildētājiem prasītāja vainas dēļ jāpārmaksā Ls 24 313,39. Ievērojot to, ka ar Rīgas apgabaltiesas spriedumu no šīs zaudējumu summas ir piedzīti Ls 15 951,30, atlikusī atbildētājiem nodarīto zaudējumu summa sastāda Ls 8362,09. Starpība, ko veido Ls 439,33, ir izpildīto darbu samaksas daļa, taču prasība šajā daļā ir noraidāma, jo ieskaita veidā par šo summu samazināma morālā kaitējuma summa, kuru atbildētāji noteikšu Ls 10 000,00 apmērā.

Norāda, ka nepamatoti apmierināta prasība arī daļā par līgumsoda un nokavējuma procentu piedziņu. Fakts, ka tiesa atzina, ka SIA „Velve AE" ir izpildījusi darbus Ls 31 801,42 apmērā, nenozīmē, ka pēc sprieduma stāšanās spēkā pasūtītājiem bija pienākums nākošajā dienā samaksāt šo summu. Atbildētāji uzskata, ka prasība par kopējo summu Ls 12 653,30, kuru veido parāds, līgumsods un nokavējuma procenti, ir pilnībā noraidāma.

Norāda arī, ka tiesa nepamatoti noraidījusi pretprasību kā vienīgo motīvu norādot faktu, ka pretprasībai nav pievienots būvekspertu slēdziens. Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 93.panta ceturto daļu, atbildētāji norāda, ka Jūrmalas pilsētas tiesa nav izpildījusi nosacījumu paziņot pusēm par nepieciešamību iesniegt papildus pierādījumus.

Atbildētāji samazina pretprasības summu par zaudējumu piedziņu un lūdz piedzīt no atbildētāja zaudējumus Ls 8362,09 apmērā, kā arī morālo kaitējumu Ls 10 000,00 apmērā.

2013.gada 25.janvārī apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedzis prasītājs, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu.

Apelācijas sūdzībā lūdz izbeigt tiesvedību /pers. A/ un /pers. B/ pretprasībā, jo starp tām pašām pusēm un par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata ir stājies likumīgā spēkā Rīgas apgabaltiesas 2010.gada 24.februāra spriedums civillietā Nr.C04236303.

Norāda, ka pirmās instances tiesas spriedumā nepamatoti norādīts, ka prasība daļā par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu nav apmierināma, jo /pers. C/ nav bijis pieaicināts lietā kā puse, līdz ar to tiesai nav pamata lemt par citai personai piederošu īpašumu. Prasītājs atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta 2005.gada 12.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-22 un 2006.gada 18.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-14 norādīto, ja atbildētājam

pastāvēja saistība pret prasītāju pirms dāvinājuma līguma noslēgšanas, tad atbildētāja rīcība, neilgi pirms parāda atprasīšanas atsavinot savu mantu, uz kuru būtu iespējams vērst piedziņu, ir pietiekams pamats vērtēt kā izvairīšanos no saistību izpildes. Norāda, ka kreditora tiesības prasīt apmierinājumu no parādnieka dāvanas, ja pēdējais nespēj samaksāt parādus, kuri viņam bijuši dāvināšanas laikā, ir paredzētas Civillikuma 1927.pantā.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja SIA „Velve AE" pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Brigita Miķelsone apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem un pamatiem. Atbildētāju iesniegto apelācijas sūdzību un pretprasību neatzina.

Atbildētāju/pers. A/ un /pers. B/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Vairis Reinholds apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību un pretprasību, prasītāja iesniegto apelācijas sūdzību neatzina.

Civillietu tiesu kolēģija, uzklausījusi lietas dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzību motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi dokumentālos pierādījumus, atzīst, ka prasība un pretprasība ir apmierināmas daļēji.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Savukārt Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Atbildētāji/pers. A/ un /pers. B/ ir pārsūdzējuši pirmās instances tiesas spriedumu prasības apmierinātajā un pretprasības noraidītajā daļā tādā apmērā, kādā pretprasība tiek uzturēta apelācijas sūdzībā, kā apelācijas sūdzības argumentus norādot, ka pirmās instances tiesa nepamatoti ir apmierinājusi prasību un noraidījusi pretprasību, jo prasītājs nav kvalitatīvi izpildījis būvdarbus, ko uzņēmies veikt ar 2002.gada 30.maija uzņēmuma līgumu, kā rezultātā atbildētājiem radušies zaudējumi 11 898,18 euro (Ls 8362,09) apmērā.

Prasītājs SIA „Velve AE" pārsūdzējis pirmās instances spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu, norādot, ka saskaņā ar Civillikuma 1927.pantu kreditoram ir noteiktas tiesības prasīt apmierinājumu no parādnieka dāvanas, ja pēdējais nespēj samaksāt parādus, kuri viņam bijuši dāvināšanas laikā.

Pārbaudījusi lietas materiālus un apsvērusi apelācijas sūdzībās norādītos argumentus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un Civillietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas 2012.gada 21.decembra sprieduma motivācijai daļā par parāda 12 523,29 euro (Ls 8801,42), līgumsoda par laika posmu no 2011.gada 25.oktobra līdz 2012.gada 13.aprīlim 5130,36 euro (Ls 3605,64) un nokavējuma procentu par laika posmu no 2011.gada 25.oktobra līdz 2012.gada 13.aprīlim 350,37 euro (Ls 246,24) solidāru piedziņu no atbildētājiem.

Nav pamatots atbildētāju apelācijas sūdzības arguments, ka apstāklis, ka būvdarbi nav veikti kvalitatīvi pilnā apmērā, ir pamats prasības noraidīšanai.

Starp lietas dalībniekiem nav strīda par apstākli, ka 2002.gada 30.maijā starp /pers. A/, /pers. B/ kā pasūtītājiem un SIA „Velve AE" kā būvuzņēmēju noslēgts uzņēmuma līgums, pēc kura prasītājs apņēmās veikt remonta un rekonstrukcijas darbus objektā /adrese/ par kopējo līguma summu 51 303,65 euro (Ls 36 056,41) apmērā.

Starp lietas dalībniekiem nav arī strīda par apstākli, ka atbildētāji veikuši prasītājam maksājumus par darbu 32 726,05 euro (Ls 23 000,00) apmērā.

No lietas materiālos esošā būvekspertīzes slēdziena izriet, ka atbilstoši pārbūves tehniskajam projektam dzīvojamās mājas un saimniecības ēkas /adrese/ pārbūvē, pamatojoties uz 2002.gada 30.maija uzņēmuma līgumu, SIA „Velve AE" izpildītie būvdarbi atzīstami par pienācīgi izpildītiem par summu 45 249,34 euro (Ls 31 801,42) (l.l. 24, 2.sējums).

Ņemot vērā būvekspertīzes slēdzienu, prasītājs samazinājis prasības summu, lūdzot piedzīt no atbildētājiem atlikušo maksājuma par darbu daļu 12523,29 euro (Ls 8801,42) apmērā.

Civillietu tiesu kolēģija secina, ka ir konstatējams pamats prasības daļā par parāda, līgumsoda un nokavējuma procentu piedziņu pilnīgai apmierināšanai un pirmās instances tiesa pareizi ir novērtējusi visus lietas apstākļus, tos pamatoti saistot ar lietā gūtajiem pierādījumiem, līdz ar ko taisījusi tiem atbilstošu spriedumu, apmierinot prasību šajā daļā.

Savukārt prasītāja apelācijas sūdzībā norādītie argumenti attiecībā par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu nav pamatoti, jo kā norādīts pirmās instances tiesas spriedumā nekustamā īpašuma īpašnieks /pers. C/ nav bijis pieaicināts lietā kā puse. Tiesa pieļautu procesuālo tiesību normu pārkāpumu, ja ar sprieduma uzliktu pienākumus personai, kura nav pieaicināta lietā kā procesa dalībnieks, un pret kuru prasība nekad nav tikusi celta.

Pie šādiem apstākļiem, kad Civillietu tiesas kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai daļā par parāda, līgumsoda un nokavējuma procentu piedziņu un pierādījumu novērtējumam, apelācijas instances nolēmumā nav nepieciešamības uzskaitīt un atkārtot pirmās instances spriedumā analizētos pierādījumus saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu.

Attiecībā par atbildētāju pretprasību par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pretprasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 192.pants nosaka, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Atbildētāji pretprasību cēluši uz tā pamata, ka prasītājs būvdarbus veicis nekvalitatīvi un trūkumu novēršanai atbildētājiem nepieciešami naudas līdzekļi 40 649,14 euro (Ls 28 568,38) apmērā, kā arī ar prasītāja prettiesiskām darbībām atbildētājiem nodarīts morālais kaitējums 14 228,72 euro (Ls 10 000,00) apmērā, jo ilgstoši bija spiesti dzīvot nekvalitatīvi izbūvētās telpās. Atbildētāji norādījuši arī uz to, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2010.gada 24.februāra spriedumu no šīs zaudējumu summas ir piedzīti 22 696,67 euro (Ls15 951,30) un atlikusī atbildētājiem nodarīto zaudējumu summa sastāda 11 898,18 euro (Ls8362,09).

Kā redzams no lietas materiāliem pievienotā būvekspertīzes slēdziena un eksperta Ērika Imanta Grīna, kuram ir būvprakses sertifikāts būvniecības tāmju sastādīšanā, sastādīto tāmi, lai objektā /adrese/ veiktu pārbūves realizāciju līdz galam, ir vajadzīgi 40 649,14 euro (Ls 28 568,38) (l.l. 24, 2.sējums).

Kā izriet no lietas materiāliem pievienotā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2010.gada 24.februāra sprieduma lietā Nr.C-04263-03, no prasītāja par labu atbildētājiem piedzīti zaudējumi, kas saistīti ar SIA "Velve AE" pieļauto nekvalitatīvo darbu izlabošanu 22 696,67 euro (Ls 15 951,30) apmērā (l.l. 187-192, 1.sējums). Atbildētāji lūdz piedzīt atlikušo zaudējumu summu 11 898,18 euro (Ls8362,09) apmērā.

Civillikuma 1770.pants nosaka, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Savukārt Civillikuma 1772.pants nosaka, ka jau

cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums. Tādējādi zaudējums var izpausties kā jebkāds mantas samazinājums, zudums vai bojājums, sagaidāmās peļņas atrāvums, papildu izdevumi, kā arī citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Civilprocesa likuma 5.panta sestā daļa noteic, ka piemērojot tiesību normas, tiesai ir pienākums ņemt vērā judikatūru. Par judikatūru, kas ņemama vērā piemērojot tiesību normas, ir atzīstams augstāko tiesu nolēmumu kopums, kas ir pieejams sabiedrībai un kas satur abstraktas juridiskas atziņas.

Konkrētajā gadījumā Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 14.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-255, kurā Augstākās tiesas Senāts paudis nostāju, ka zaudējumu atlīdzības prasībai ir nepieciešams konstatēt visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus – zaudējumu esamību, prettiesiski vainojamu darbību un cēlonisko sakaru.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāji ir pierādījuši zaudējumu esamību, kas izpaužas apstāklī, ka prasītāja nekvalitatīvi veikto darbu izlabošanai atbildētājiem nepieciešami papildus naudas līdzekļi, prettiesiski vainojamu darbību no prasītāja puses, kas savukārt izpaužas kā remonta un rekonstrukcijas darbu objektā /adrese/, nekvalitatīva veikšana un cēlonisko sakaru starp zaudējumu esamību un prasītāja rīcību.

Nav pamatots prasītāja apelācijas sūdzībā ietvertais lūgums izbeigt tiesvedību /pers. A/ un /pers. B/ pretprasībā, jo starp tām pašām pusēm un par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata ir stājies likumīgā spēkā Rīgas apgabaltiesas 2010.gada 24.februāra spriedums civillietā Nr.C04236303. Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka ar minēto spriedumu atbildētāju labā piedzīti zaudējumi, kas saistīti ar SIA "Velve AE" pieļauto nekvalitatīvo darbu izlabošanu 22 696,67 euro (Ls 15 951,30) apmērā. Vienlaikus spriedumā konstatēts, ka kopējie objekta /adrese/ pārbūves realizācijai līdz galam nepieciešamie līdzekļi sastāda 40 649,14 euro (Ls 28 568,38). Līdz ar to atbildētāji pretprasībā lūguši piedzīt atlikušo nodarīto zaudējumu summa.

Pie šādiem apstākļiem Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pretprasība daļā par zaudējumu piedziņu ir pamatota un apmierināma, un no prasītāja par labu atbildētājiem piedzenami zaudējumi, kas saistīti ar SIA "Velve AE" pieļauto nekvalitatīvo darbu izlabošanu 11 898,18 euro (Ls 8362,09) apmērā.

Savukārt attiecībā pret atbildētāju pretprasību daļā par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tā ir noraidāma.

Atbilstoši Civillikuma 1635.panta pirmajai daļai katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Minētā panta otrajā daļa noteikts, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešo daļu, morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka nav nekāda pamata uzskatīt, ka prasītājs būtu aizskāris atbildētāju civilās tiesības un ar likumu aizsargātās intereses, vai, ka atbildētājiem būtu nodarīts morāls kaitējums. Civillietu tiesu kolēģija secina, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apmierināt prasījuma par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu, līdz ar to šis prasījums nav pamatots un nav pierādīts, jo starp prasītāju un atbildētājiem notikusī sadarbība sakarā ar noslēgto uzņēmuma līgumu, kā arī atbildētāju izvirzītās prasības un iebildumi nedod pamatu morālā kaitējuma atlīdzības piedziņai atbildētāju norādītajā apmērā, kad nav pierādīts pats morālā kaitējuma nodarīšanas fakts.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pretprasība daļā par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus; ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Līdz ar to no /pers. A/ un /pers. B/ par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva 529,95 euro apmērā. Tāpat no /pers. A/ un /pers. B/ valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,72 euro apmērā no katra par tiesas dokumentu nosūtīšanu.

Savukārt no SIA "Velve AE" par labu atbildētājiem piedzenama samaksātā valsts nodeva 672,43 euro apmērā. Tāpat no SIA "Velve AE" valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,72 euro apmērā par tiesas dokumentu nosūtīšanu.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājam un atbildētājiem nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās nenomaksātās naudas summas par laiku līdz sprieduma izpildei, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

prasību un pretprasību apmierināt daļēji.

Piedzīt solidāri no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Velve AE", reģistrācijas Nr.40103074525, parādu 12 523,29 euro (divpadsmit tūkstoši pieci simti divdesmit trīs euro un divdesmit deviņi centi), līgumsodu par laika posmu no 2011.gada 25.oktobra līdz 2012.gada 13.aprīlim 5130,36 euro (pieci tūkstoši viens simts trīsdesmit euro un trīsdesmit seši centi) apmērā, nokavējuma procentus par laika posmu no 2011.gada 25.oktobra līdz 2012.gada 13.aprīlim 350,37 euro (trīs simti piecdesmit euro un trīsdesmit septiņi centi) apmērā un valsts nodevu 529,95 euro (pieci simti divdesmit deviņi euro un deviņdesmit pieci centi) apmērā, kopā piedzenot 18 533,97 euro (astoņpadsmit tūkstoši pieci simti trīsdesmit trīs euro un deviņdesmit septiņi centi).

Prasību daļā par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu /adrese/ kadastra Nr./numurs A/, noraidīt.

Piedzīt no SIA "Velve AE", reģistrācijas Nr.40103074525, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, zaudējumus 11 898,18 euro (vienpadsmit tūkstoši astoņi simti deviņdesmit astoņi euro un astoņpadsmit centi) apmērā un valsts nodevu 672,43 euro (seši simti septiņdesmit divi euro un četrdesmit trīs centi) apmērā, kopā piedzenot 12 570,61 euro (divpadsmit euro un pieci simti septiņdesmit euro un sešdesmit viens cents).

Pretprasību daļā par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu noraidīt.

Noteikt SIA "Velve AE" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% (sešus procentus) gadā no piespriestās nenomaksātās pamatparāda naudas summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Noteikt /pers.A/ un /pers. B/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6% (sešus procentus) gadā no piespriestās nenomaksātās naudas summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Piedzīt no SIA "Velve AE", reģistrācijas Nr.40103074525, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,72 euro (seši euro un

septiņdesmit divi centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,72 euro (seši euro un septiņdesmit divi centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,72 euro (seši euro un septiņdesmit divi centi) apmērā.

Pēc valsts ienākumos piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksas, samaksu apliecinošais dokuments jāiesniedz Rīgas apgabaltiesā.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 3.februārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs U.Danga

Tiesneši J.Freimanis

M.Zelmene